

Článok z francúzskeho týždenníka Le Progrès

Le Progrès, 6. apríl 2005

Autori: Frédéric Blanc (F.B.) a Damien Lepetitgaland (D.L.)

Mariánske sestry sa musia zrieknuť habitu predtým, ako opustia kláštory

(Orig. titul: «*Soeurs mariales: quitter l'habit avant les monastères*»)

Po tom, ako boli dekrétom z 15. marca 2005 vylúčené z katolíckej komunity, musia Mariánske sestry Izraela a Sv. Jána myslieť na svoju budúcnosť. Niektoré boli prijaté Arcibiskupstvom, aby zistili, aká je skutočne ich vôľa, iné sa utiekajú k modlitbe, hoci oficiálne nemajú právo nosiť habit ani robiť náboženské obrady.

Kláštorný život sestier Izraela a Sv. Jána v Saint-Jodard sa po 15. marci 2005 zmenil. Dekrét, ustanovený kardinálom Barbarinom, na základe ktorého boli veriace z tejto komunity vylúčené z katolíckej cirkvi (pozn. *prekladateľky* vo Francúzsku), ich veľmi rozrušil. Toto opatrenie, kvalifikované hovorcom Lyonskej diecézy ako "zriedkavé a zavažné," ich zbavuje akejkolvek možnosti života v náboženskej kongregácii, nosiť habit a zachovávať rovnaký štýl života ako v minulosti. Podozrenia zo sektárstva a násilnosti majú definitívne následky. "Cirkve ich už neuznáva, ale majú právo na asociáciu," povedal pre náš denník Mgr. Hervé Giraud, pomocný biskup poverený pre nové komunity. "Bolo ťažké urobiť toto rozhodnutie. Je výnimočné a tvrdé. Preto dávame sestrám čas na rozmyslenie," vysvetľuje brat Vincent Feroldi, poverený komunikáciou Lyonskym Arcibiskupstvom. "Keď kardinál informoval spoločenstvo o svojom rozhodnutí, dal veriacim možnosť stiahnuť sa do nejakého iného ženského kláštora, aby premýšľali a modlili sa, pričom majú možnosť zvážiť svoju situáciu s Mgr. Brac de La Perrièreom, pomocným biskupom povereným kardinálom Barbarinom.»

"Neostat' v nejednoznačnosti."

Niektoré sestry sa už stiahli do Lyonu, aby oznámili svoje očakávania, iné neopustili dva kláštory regiónu Loire, do ktorých sa uchýlili v minulosti. Od vydania dekrétu panuje v kruhoch Mariánskych sestier nepokoj. Možno ich to podnietilo, aby sa viac stiahli do seba. 23. marca 2005 veriace zo Saint-Jodard prišli do kongregácie bratov Sv. Jána na omšu Svätého Piatku, aby sa pohrúžili do modlitby. Potom odišli pešo rýchlym krokom do svojho kláštora na mieste nazývanom "Le Cellard." V ten istý deň sa matka Myriam, zakladateľka kongregácie Mariánskych sestier v 80-tych rokoch 20. storočia, takisto zúčastnila bohoslužieb, "ako to robila počas celého svätého týždňa," hlási brat Feroldi. Aby dali komunite čas, arcibiskupstvo zatiaľ nemieni špeciálne zasahovať do činnosti Mariánskych sestier, ale "môže byť nutných niekoľko previerok, aby sme neostali v nejednoznačnosti," zhrnul Vincent Feroldi.

F.B.

Niektorí rodičia už nikdy neuvidia svoje dcéry

Prezident asociácie obrany rodiny a jednotlivca (ADFI - Association de défense de la famille et de l'individu), doktor Jean-Marie Gallot-Lavallée bojuje proti sektárskym odchýlkam. Už desať rokov sleduje kroky znepokojených rodičov dcér, členiek komunity matky Myriam, o ktorých nemajú žiadne alebo takmer žiadne správy.

Prezident ADFI pozná matku Myriam už od roku 1985 "podľa mena a reputácie, a netuží sa s ňou stretnúť." Od roku 1995 skutočne denne pracuje Jean-Marie Gallot-Lavallée a jeho dobrovoľníci v štruktúre situovanej v Saint-Etienne na prípade Mariánskych sestier. Intervencie u Mgr. Billého, Lyonskeho kardinála medzi rokmi 1995 a 2000 neskončili ničím podstatným. Neskôr bolo vydané rozhodnutie Phillipa Barbarina o vylúčení veriacich z Mars a zo Saint-Jodard z katolíckej komunity.

Ako vnímate rozhodnutie kardinála a dekrét z 15. marca 2005?

Myslím, že sú dve možné vysvetlenia. V prvom rade sa jedná o snahu urobiť poriadok v nových komunitách, a potom je tu možná druhá príčina - menej priznateľná - a to obava z obvinenia a súdneho stíhania proti cirkvi.

Ako mohla žiť takáto komunita? Odkiaľ pochádzali finančné prostriedky?

Veľkú časť finančných príspevkov tvorili dary rodín. Je potrebné vedieť, že niektorí rodičia podporovali komunitu a venovali jej mnoho peňazí. Matka Myriam, mimochodom, hovorila často o daroch rodičov. Tí, ktorí platili, mali povolenie vidieť svoje dcéry, a tým, ktorí neplatili, bol vstup do kláštora zakázaný.

V akej psychickej situácii sa nachádzajú veriace v súčasnosti?

Tak ako doteraz, ostávajú v úplnom prerušení stykov s ich rodinami. Rodičia ich vídajú len veľmi zriedka, dokonca v mnohých prípadoch vôbec. Niektorí sa nemohli priblížiť k dcére už 6 či 7 rokov. Je potrebné čakať, kedy sa rozhodnú opustiť spoločenstvo a zdôveriť sa, aby sme mohli ponúknuť našu pomoc tým, ktorí tak urobia dobrovoľne. Vieme, v akej situácii sa skutočne nachádzajú, keď vidíme, že mnohé sa odmietajú vrátiť k svojej rodine. Uprednostňujú dožiť svoj život v kláštore pred návratom k odvrhnutým rodičom, obvineným z najhorších zločinov, pod vplyvom matky Myriam. Okrem iného je tiež ťažké priznať si, že sme sa pomýlili, že sme sa vybrali zlým smerom. A potom, tak ako vo všetkých sektách, vonkajší svet je demonizovaný, aby stúpenci nikdy nechceli opustiť skupinu.

Ako prebehne oddelenie od iných sestier?

To bude veľmi ťažké. Niektoré dievčatá sa z toho nedostanú samé. Podľa vôle gurua, tak ako vo všetkých sektách, skupina musí tvoriť jednotu, byť v stave splynutia. Keď porušíme toto spojenie, škody môžu byť psychologicky nezvratné. O to viac, keď je vodca dostatočne inteligentný, aby umiestnil "časované bomby" do hláv verných.

Prečo nebola podaná žiadna oficiálna sťažnosť proti Mariánskym sestram a prečo sa výčiny matky Myriam odsudzujú ako násilné a ponižujúce?

Uskutočnili sa predbežné vyšetrovania, ktoré nedokázali skutkovú podstatu. Psychologická resocializácia veriacej vyžaduje viacero rokov a často presahuje premičaciu dobu 3 rokov uloženú justíciou. Z tohto dôvodu nebola zaznamenaná žiadna sťažnosť.

Aká je úloha ADFI v každodennom živote rodín?

Žiadame najmä, aby boli rodiny trpezlivé. Musia akceptovať slobodnú voľbu svojej dcéry, pochopiť, že sa môže dostať z ochrany cirkvi, ak si to želá. Ak si veriace želajú uchýliť sa do kláštora, rodičia ich môžu v každom prípade vídať jednoduchšie, budú vedieť, kde sa nachádzajú a môžu ich navštíviť.

F.B.

Budúcnosť im patrí

Mgr. Brac de la Perrière prijme veriace z kláštorov v Mars a v Saint-Jodard a diskutuje s nimi o budúcnosti kongregácie Mariánskych sestier.

« Snažia sa poznať a pochopiť príčiny, ktoré primäli kardinála Barbarina takto rozhodnúť ». Mgr. Thierry Brac de la Perrière, pomocný biskup poverený pastoračnými otázkami má za úlohu informovať Mariánske sestry, ktoré o to požiadajú, o možnostiach, ktoré sa im ponúkajú, ak sa veriace rozhodnú opustiť kláštor v Mars a v Saint-Jodard. "Budúcnosť im patrí a my sme tu len preto, aby sme ich informovali," hovorí tento duchovný. Podľa slov biskupa, Mariánske sestry trpeli mediálnym tlakom ohľadom ich komunity. "Myslia si, že sa o nich nahovorilo príliš veľa a, že je nespravodlivé sa takto hnevať." Vyzývajú pre návrat k pokoju, Mgr. Brac de la Perrière chce nechať Mariánskym sestram "čas spracovať toto rozhodnutie." Vôľa zaobchádzať s týmto prípadom "v zamatových rukavičkách" je zrejmá. Bude však potrebné myslieť na overenie toho, či komunita dodržiava zásady dekrétu.

F.B.

Na rodinu Svätého Jána sa ukazuje prstom

Asociácia náboženského života a rodiny (AVREF) je nezávislá asociácia zriadená zákonom 1901, vytvoreným v roku 1998. Prispieva k informovaniu a poradenstvu mladých ľudí a rodín ohľadom náboženských skupín. Je to miesto na rozprávanie, vypočutie a premýšľanie o ľuďoch, ktorí žili v náboženských skupinách, prezentujúcich sa ako katolícke, ale v ktorých boli zaznamenané problémy fungovania alebo odchýlky. Radí a pomáha v súčasnosti približne päťdesiatim rodinám, ktorých príbuzní patrili alebo ešte patria k takýmto komunitám. Pravidelne vstupuje do kontaktu s autoritami katolíckej cirkvi, aby bojovala proti týmto odchýlkam a ochraňovala hodnoty autentického náboženského, kláštorného alebo apoštolského života. AVREF poslala 29. novembra 2000 list všetkým biskupom Francúzska. Ohlásila tu zneužitie moci niektorých *"zakladateľov komunit alebo ich spolupracovníkov, nedostatočnú súdnosť a silné morálne tlaky vyvolávané počas náboru."* V prvom okruhu komunit nahlásených AVREF figurujú Mariánske sestry Izraela a Sv. Jána a všeobecne "Rodinu Sv. Jána," zahŕňajúc rovnako najdôležitejšiu mužskú vetvu prezývanú "malí sivi" (*doslovný preklad - pozn. prekl.*).

Viacero rodín je v pravidelnom kontakte s AVREF s cieľom, aby ich dieťa opustilo "Rodinu Sv. Jána." Podľa prezidenta tejto asociácie, Jacquesa Héliota: *"Nábor tejto kongregácie robí problémy. Mnohí mladí ľudia sú rýchlo psychicky destabilizovaní. O všetkom sa rozhoduje za nich, časť z nich stráca súdnosť a schopnosť slobodne sa rozhodnúť. Zakladateľ Marie-Dominique Phillipe sústreďuje moc vo svojich rukách."* Podľa AVREF, všetky vetvy Sv. Jána majú spoločnú deštrukciu osobnosti mnohých veriacich s následkom straty ich psychickej integrity a osobnej slobody myslenia a správania.

D.L.

Hra na skrývačku matky Myriam

Jedného dňa v Lyone, na druhý deň v Saint-Jodard. Myslíme si, že je v Mars, a ona je vo Fley - v jednom kláštore tiež patriacom komunite. Tünde Szentes, narodená v roku 1949 v Budapešti, samo - vyhlásená matka Myriam, založila kongregáciu Mariánskych sestier Izraela a Sv. Jána. Stále po sebe zahladzuje stopy a nachádza sa tam, kde ju najmenej čakáme.

"Nezúčastnila sa na stretnutí s pomocnými biskupmi v deň, keď nám bol ohlásený obsah dekrétu," vysvetľuje brat Feroldi, poverený komunikáciou Arcibiskupstva. *"Naopak, ukázala sa na verejnosti, na všetkých veľkých bohoslužbách naplánovaných v Lyone počas týždňa svätých."* Predstavená Mariánskych sestier je nepolapiteľná. Aj keď sa nám ju podarí zazrieť v aute, zmizne rovnako rýchlo ako sa objavila, v modrom Citroëne Xantia so zatemnenými sklami. Policajti zo Saône-et-Loire sa zbytočne namáhali pred asi 20 dňami, keď sledovali príchody a odchody pri dverách do kláštora vo Fley. Unikla ich pozornosti, v čase kratšom, ako treba na napísanie pár slov. Pôvodne sme si mysleli, že sa jedná o definitívny odchod, o cestu do krajiny svojich predkov, Maďarska. Ale nič z toho, bola predsa len vo Francúzsku a stále v unikala.

Všetky naše pokusy o telefonické spojenie zlyhali. Je nemožné zistiť, kde sa nachádza matka Myriam, aby sa mohla vyjadriť v súvislosti s obsahom dekrétu kardinála Barbarina, ktoré ju podozrievajú zo sektárstva, násilnosti a ponižovania. Bolo by vhodné tiež vyjasniť aj podozrenia voči kongregácii od Asociácie obrany rodiny a jednotlivca. Mníška (*Matka Myriam – pozn. prekl.*) však vedela komunikovať v minulosti, keď to potrebovala. Napríklad v roku 1985, keď sa vrhla na dlhodobú hladovku pri dverách Lyonskeho Arcibiskupstva. Tento akt odporu jej umožnil získať pre Mariánske sestry označenie "súkromná asociácia stúpcov Krista." Toto privilegium jej bolo odňaté 15. marca 2005, bez toho, aby Tünde Szentes (*Matka Myriam – pozn. prekl.*) oficiálne vyjadrila svoje znepokojenie. Avšak mnohí sa obávali nejakého definitívneho aktu matky Myriam, ako napríklad obety ohňom pred katedrálou Sv. Jána v Lyone.

F.B.

Nežiaduce v Maďarsku

Asociácia Mariánskych sestier bola vyhnaná z Maďarska v roku 1998 po verejnej ruvačke, ktorá spôsobila škandál. Otec Marie-Dominique Phillipe, zakladateľ kongregácie Sv. Jána bol v ten deň prítomný, aby sprevádzal matku Myriam.

V roku 1994 priznal Mgr. Decourtray, osem dní pred svojou smrťou, sestram Izraela a Sv. Jána štatút súkromnej asociácie stúpcov. Toto schválenie, skutočný dar z neba, povoľuje medzi iným matke Myriam vstúpiť oficiálne do mocnej kongregácie Sv. Jána, uznanou diecéznym právom od roku 1986. Tento konzervatívny rád založený otcom Marie-Dominiqueom Phillipeom, ktorého Myriam bola žiačkou a špeciálnou sekretárkou, keď vyučoval vo Friburgu v polovici 70-tych rokov na katedre teológie na Štátnej univerzite. Bratia Sv. Jána, nazývaní "*malí sivi*," majú zastúpenie všade v Európe, Severnej Afrike, Ázii a Amerike. V rámci katolíckej cirkvi vzbudzujú protikladné reakcie, od rozhorčenia až po obdiv. Pápež Ján Pavol II. pozdravil dielo Marie-Dominiquea Phillipea, podotýkajúc: "*Vaši mladí sú veriaci druhej evanjelizácie Európy*."

V Saint – Jodard sú omše "*malých sivých*" vyhľadávané, hoci členovia kléru kritizujú ich tradicionalizmus. Tak ako v prípade komunity matky Myriam, existuje určitá nejasnosť ohľadom fungovania a spravovania tejto kongregácie, ktorá je normálne uznávaná. Počas viac ako dvadsiacich rokov spolupráce sa otec Marie-Dominique Phillipe a matka Myriam nikdy nerozdelili. On sa kvalifikuje ako poradca Myriam. Podporuje ju a hrá úlohu duchovného otca. Prijíma ju medzi svojich mníchov v noviciáte v Saint-Jodard. V roku 1996 otec Marie-Dominique Phillipe dokonca daroval komunite matky Myriam jednu farmu nachádzajúcu sa v Saint-Jodard, stavbu, ktorú odvtedy sestry kompletne zrenovovali.

Aby sestry pritiahla, matka Myriam organizovala náborové kampane - napríklad v malej maďarskej dedinke Sur, kde Mariánske sestry poverené správou presbytéria organizovali stretnutia mladých. Ale jedného dňa, 13. augusta 1998 sa jedna takáto akcia premenila na všeobecnú bitku, ktorá vyvolala škandál v celom regióne. Na požiadanie jednej rodiny sa Marie-Dominique Phillipe zúčastnil náborovej akcie v spoločnosti matky Myriam, aby ju podporil. Akcia sa však veľmi rýchlo zvrhla v momente, keď jedna z rodín vystúpila, aby si odviedla svoju dcéru, považujúc jej vstup do kongregácie za násilný. Na obranu si sestry neváhali vyhrnúť rukávy, rovnako ako Marie-Phillipe Dominique. Rozzúrení dedinčania sa tiež zúčastnili ruvačky, pobúrení praktikami sestier. "*Veselo nakupovali vo všetkých obchodoch a platili «Vatikánskou menou», čiže nezaplatili a odsekli "Boh Vám to vráti,"*" hovorí jeden francúzsky kňaz zaoberajúci sa týmto spisom. Následkom tejto príhody boli sestry vyhnané z celej diecézy a následne aj z celého Maďarska.